Dosarul nr.5r-2206/2024
4-24068209-12-5r-24062024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

23 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Ana Costiuc
Grefier - Olga Mazur
În lipsa părților legal înștiințate

examinând în şedinţa de judecată publică contestația lui *****, a.n. *****, IDNP *****, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024, întocmită de către agentul constatator din cadrul ANTA, *****, în baza art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, privind sancţionarea contravenţională, cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalent cu 3000 lei, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 05.06.2024, agentul constatator din cadrul ANTA, ***** a emis decizia asupra cauzei contravenționale, seria/nr. ANTA01017329, prin care făptuitorul *****, a fost sancționat contravențional în baza art.197 alin.(5) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 22 mai 2024, ora 10:30 min., în or. ***** str. Tretiacova- R-35, în urma examinării materialului nr. 34/19-1780 din 22.05.2024 parvenit de la DP a ***** a IGP al MAI nr. de intrare 01/3475 din 04.06.2024 s-a constatat că conducătorul auto efectua transport rutier de persoane în cont propriu în orașul *****, iar persoanele transportate nu aveau calitate de angajați și nu aveau legitimație de serviciu valabilă, ignorând art. 78 alin. (2) din CTR nr. 130 din 17.07.2014, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 197 alin. (5) Cod contravențional.

La 11.06.2024, contestatarul ***** a depus o contestație împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024, solicitând admiterea contestației, cu încetarea procesului contravențional, din lipsa în acțiunile sale a elementelor contravenției prevăzută de art.197 alin. (5) din Cod contravențional.

În motivarea contestației, autorul acesteia a invocat că, la 22.05.2025, conducând mijlocul de transport de model ,,Ford Tranzit” cu n/î *****, efectuând o cursă de caritate organizată de către AO ,,Centrul Comunitar Anticriză” – societate necomercială, a fost oprit de inspectorul ANTA. La 05.06.2024, fără să-i dea vreo explicație și în lipsa unui translator, agentul constatator i-a înmânat procesul-verbal seria/nr. ANTA 01017329 din 05.06.2024, a ridicat certificatul și plăcuța a mijlocului de transport vizat, fiind dispusă și decizia de sancționare din aceiași dată. Invocă contestatarul că i s-a încălcat dreptul nu i

s-a acordat un interpret la întocmirea procesului-verbal. Cu referire la fondul cauzei atrage atenție că, agentul constatator invocă încălcarea prevederilor art. 78 alin. (2) din CTR. Potrivit „descrierii faptei”, agentul constatator indică următoarele: transportarea persoanelor în cont propriu; persoanele nu aveau legitimație de serviciu. Contestatarul menționează că, nu a efectuat transportarea persoanelor angajate la AO „Centrul Comunitar Anticriză” sau la o altă întreprindere, da efectua transportarea persoanelor vulnerabile (pensionari, școlari, invalizi) în cadrul unui act de caritate la solicitarea acestora în limitele localităților, iar lista persoanelor transportate a fost formată pentru evidența actului de caritate. Transportarea persoanelor vulnerabile a fost efectuată gratis în cadrul unui act de caritate organizat de către AO „Centrul Comunitar Anticriză” și atenționează că, „Centrul Comunitar Anticriză” , societate obștească, necomercială, nu se manifestă ca întreprindere care își desfășoară activitatea de transport rutier, prin urmare nu poate fi obligată să respecte condițiile prevederilor art. 78 alin. (2) CTR.; Centrul Comunitar Anticriză cu ajutorul transportului auto acordate de persoanele fizice, desfășoară o activitate de caritate, deplasând persoanele vulnerabile la locul solicitat de oameni nevoiași. La rândul său, prevederile art. 78 alin. (2) din CTR se referă direct la activitatea unor întreprinderi ce duc o activitate comercială, desfășurând activitate de transport rutier. Mai invocă contestatarul că consideră că atragerea la răspundere contravențională potrivit art. 197 alin. (5) Cod contravențional pentru că persoanele nu dețin legitimații nu se încadrează în fabula articolului care prevede atragerea pentru, fără a deține documente permisive”. Or, agentul constatator nu a reflectat ce fel de documente urmează să dețină o întreprindere, iar în cazul dat o societate necomercială, când face un act de caritate. Agentul constatator este împuternicit doar să verifice dacă conducătorul deține documente permisive, iar în prezentul caz (caritate) Legislatorul nu a prevăzut ce fel de documente urmează a fi deținute de o societate necomercială care efectuează act de caritate. Prevederile imputate pot fi aplicabile doar în privința societăților ce desfășoară activitate comercială. Prin urmare constată lipsa elementelor contravenției prevăzute de art. 197 alin. (5) Cod contravențional. Având lipsa de obligație sau o reglementare procesului de a fi autorizată transportarea pasagerilor cu scop de caritate, a persoanelor ce fac parte din pătură social-vulnerabilă, se exclude o careva penalizare/sancțiune a „Centrului Comunitar Anticriză” sub prisma prevederilor art. 49 și nemijlocit al art. 78 alin. (2) CTR, art. 197 CC pct. 29 CC. Iar prin urmare, este evidentă lipsa unei fapte contravenționale în acțiunile petentului în prezentul caz, mai ales că nu este angajatul AO „Centrul Comunitar Anticriză”, iar mijlocul de transport aparține societății obștești. Petentul cu sinceritate participă la o acțiune de caritate și nu desfășoară o activitate comercială incriminată de către agentul constatator.

În partea ce ține de citarea participanților, instanța reține că în acest sens, au fost întreprinse toate acțiunile necesare, fiind, pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie

1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Examinând cumulul materialelor prezentate în coraport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația, este depusă în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 451^3 alin. (1) Cod Contravențional, fiind respectate pe deplin.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancțiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În corespundere cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024 de către agentul constatator din cadrul ANTA, ***** a emis decizia asupra cauzei contravenționale, prin care făptuitorul *****, a fost sancționat contravențional în baza art.197 alin.(5) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalent cu 3000 lei, cu suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului.

Examinând materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată atestă că la caz, agentul constatator a omis să întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție, cum o prevede norma legală, cu toate că, încheiere procesului-verbal cu privire la contravenției este obligatorie, prin prisma art. 440 alin. (1) și art.442 Cod contravențional.

Astfel, obligația imperativă cu privire întocmirea de către agentul constatator a unui proces-verbal cu privire la contravenție, derivă și din prevederile art.446 din Codul contravențional, conform căruia în cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar: a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art. 20-311 ; b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum şi în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională.

În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenţiilor soluţionate în modul prevăzut la art.29 şi 311; c) dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator; d) în cazul contravenţiei flagrante.

În art.45^{1} alin. (1) Cod contravențional, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenționale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, și anume: în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe;
- persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaște săvârșirea contravenţiei;
- examinarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator;
- contravenția nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439^{7}.

În cazul supus examinării, instanța de judecată constată că, făptuitorul *****, deși a fost prezent în fața reprezentantului autorității, acesta nu a recunoscut expres fapta contravențională imputată, nu a solicitat procedura simplificată de examinare, iar ulterior ar și contestat decizia agentului constatator.

În dezvoltarea acestei situații în coraport cu materialele prezentate, agentul constatator nu a luat nici o explicație pe marginea cazului dat și nu a stabilit cel puțin atitudinea petentului ***** asupra modului de examinare a contravenției, astfel, ca, în speță nici nu poate fi vorba de recunoașterea vinovăției asupra cauzei incriminate, or agentul constatator nu a adus probe în acest sens.

Cu toate acestea, agentul constatator a ignorat cu vehemență condiția obligatorie prevăzută în art.45^{1} alin. (1) lit.b) Cod contravențional, care indică expres că, „agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaște săvârșirea contravenției” și examinează cauza în procedură simplificată.

Or, odată ce lipsește acordul făptuitorului că este de acord ca cauza să fie examinată în condițiile indicate de legiuitor, este evident că acesta nu a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și nu a recunoscut vina de săvârșirea contravenției.

În asemenea circumstanțe, agentul constatator era obligat să aplice prevederile art.art.425, 442 Cod contravențional.

În context, se reține că, la 05.06.2024, împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024, a fost depusă o contestație/recurs, fapt din care rezultă încă o dată că cet. ***** nu a recunoscut săvârșirea contravenției și nu a acceptat constatarea și examinarea contravenției în procedură simplificată, respectiv, se atestă că de către agentul constatator s-a încălcat condiția obligatorie prevăzută de art.45^{1} alin.(1) lit.b) Cod contravențional.

Totodată, instanța de judecată menționează că, agentul constatator întru susținerea învinuirii aduse făptuitorului nu a prezentat probe suficiente, utile și concludente în vederea probării acuzațiilor adusei, precum și nici o probă în susținerea atât a poziției sale vis-a-vis de recunoașterea vinovăției, dar nici care ar dovedi vinovăția acestuia, chiar dacă, una din condițiile obligatorii ale prevederilor art.451^1 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, este că contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe, or, cum a fost menționat supra, făptuitorul nu și-a recunoscut vina.

Instanța de judecată reține că, procesul contravențional a fost pornit întemeiat, însă circumstanțele care l-au determinat pe agentul constatator să examineze fapta contravențională în baza constatărilor personale, sunt neclare, mai de vreme ce, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu a acceptat constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției şi, respectiv, nu a recunoscut săvârșirea contravenției, astfel, nefiind întrunite cumulativ condițiile prevăzute la art.451^1 alin. (1) Cod contravențional.

În cazul examinat, agentul constatator urma să încheie procesului-verbal cu privire la contravenție, după care să acumuleze probele necesare și să examineze cauza contravențională în procedură generală.

Or, agentul constatator nu s-a prezentat în judecată pentru a-și argumenta poziția și a constata situația stabilită de instanță.

În această ordine de idei, instanța determină că, la caz, decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art.451^1 alin. (1) Cod contravențional, în care legiuitorul a stipulat expres condițiile care urmează a fi întrunite cumulativ la emiterea deciziei în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

Or, prin stabilirea în privința făptuitorului a unei sancțiuni contrare prevederilor legale, în mod evident, a fost afectat fondul cauzei, fapt care constituie temei de anulare a deciziei adoptate.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, eroarea comisă de către agentul constatator la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. ANTA 010117329 din 05.06.2024, este una de natură nu doar să afecteze în mod esențial fondul cauzei dar și ar putea leza dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie definită în termeni clari şi preciși pentru a exclude o soluție arbitrarie şi a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil și eficient.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu strictețe şi a cerut din rațiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil. În sensul art.6 alin. (1) al Convenției, organul care examinează cauza în fond, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care s-a sprijinit.

Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiţiei, nu poate fi întotdeauna înţeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părţilor.

Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligaţie de a se pronunţa asupra problemelor cele mai importante ridicate în speţă, a se vedea în acest sens cauza (Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006).

Astfel, în sprijinul celor reținute supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024, a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor art.451^1 și art.451^2 Cod contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte o soluție prevăzută de art.451^4 alin.(2) pct.2) lit.a) din Codul contravențional, prin care să se admită contestația/recursul declarat, cu anularea deciziei atacate și dispunerea achitării cetățeanului *****.

Pentru aceste motive, în baza prevederilor art.art.395 alin. (1) pct.2), (11); 451^1 451^4; 465-474 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O TĂ R Ă Ș T E :

Se admite contestația lui *****, a. n. *****, IDNP ***** și se dispune anularea deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. ANTA01017329 din 05.06.2024, emisă de către organul de constatare din cadrul ANTA, în baza art.197 alin.(5) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat ***** pentru comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin. (5) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalent cu 3000 lei, cu încetarea procesului contravențional, din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Se expediază copia de pe hotărârea instanței în adresa părților și se explică modul și termenul de atac în caz de dezacord cu soluția adoptată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ana Costiuc**